

ma hakata", naeris teine. „Ära ole rumal, iga seisusel on oma tõsidus mis mitte ilma aegu ei ole. Reiser saab salwitud, tolliwahid määritud ja kinssepa pois wiisitud.

„Aga ütlege ometi koolmeister“, nõnda ütles üks kirituherra, kelle juures lapsed sööma peal olid, „misjuguise sööja olete teie mulle kaela soowinud? See laps sööb jo nelja inimese eest korraga, aga ometi ütlesite teie mulle, et t'al on kõht just n'agu teiselgi weikse lapsel?“ „Minu jut on väga õige, õpetaja herra,“ wastas koolmeister, „selle lapse kõht on ka tõeste just nii suur, kui üks teine weikene laps.“

„Kus ja ruttad nõnda kiireste?“ hakkas tutaw oma sõbraga uulitsa peal rääkima. — „Ma ostsin oma emandale uue liibara,“ wastas teine, „ja pean nüüd katsuma et koju saan enne kui mood ehk ennast jälle muudab!“

Üks joodik lõi kuttudes enesele otša ette suure auga ja pani pärast musta plaastrilapi üle. Teisel päawal küsib sõber tema käest: „Mis pilwe see sinu otša ees on?“ — „Ah, see! see on weel seal eilsest udust.“

A. „Mitspäraast hüütakse Photographi pildid pääwa piltideks?“

B. „Nõndawiisi on see üsna õigeste ööldud, ma tahan seda asja sulle ühe tähenduse sõna läbi äraseletada: Kui üks ilus tütarlaps sulle oma Photographi pildi annab, kas ei lähe siis sul kohe sees pool üks pääw ülesse?“

Kaardid.

Need 'pole enam uued asjad, waid on nüüd juba poolwietsada aastad maailmas. Kui mitu inimest nemad õnnetumaks teinud ihu ja hinge poolest, seda ei jõua minu sulg ülestirjutada. Aga ma tahtsin küsida: kas teate, mis peale, ja kuida kaardid maailma said? Aastal 1400, see on 83 aastat enne Luteruse sünnimist, oli Prantsusemaal kord ühe printsi järg kuningaks saada, kes peast rumal oli. Seda tehti kuningaks, nimega Kaarl VI, aga esitud pidasid walitsust oma käes. Selle hullu kuninga ajawiiteks arwas sel ajal üks maalmeister kaardid wälja. — Noh, hoolkad kaardimängiad, kes mitu kord ööd läbi silma kinni ei pane, teadke siis; kaardid on hullu ajawiide; mis teie olete, mõistke ise.